

pro výuku fyziky, 19,4 % pro výuku biologie a 14,7 % jiné kombinované učebny pro přírodovědnou výuku.

3.9 Ekonomické podmínky, dopady úpravy dotací na financování škol

Vývoj ekonomických ukazatelů ve středním vzdělávání byl ve středním vzdělávání poznamenán restrikcemi v průběhu školního roku a nižší výkonností školských sítí. Celkové veřejné výdaje byly 33 965,6 mil. Kč, meziroční index byl 98,5 %.

Republikový normativ v roce 2011 byl stanoven ve výši 53 538 Kč na žáka, jednotkové výdaje byly 55 836 Kč na žáka. Poklesl počet nadúvazkových hodin o 13,2 %. Přetrvávají velké rozdíly v normativních soustavách mezi kraji.

Významným zdrojem financování některých středních škol je zřizovatelem schválená hospodářská činnost. Míra jejího využití závisí kromě osobní iniciativy managementu škol také na jejich vzdělávací nabídce, od které se odvíjí možnosti využití prostorových, materiálních, technických a personálních podmínek pro hospodářskou činnost. Přestože zřizovatelé většinou navyšují dotace na provoz, nárůst cen energií v posledních letech v kombinaci se snižující se naplněností způsobuje školám problémy (např. s vytápěním).

Pozitivně ovlivnily ekonomické podmínky středních škol finanční prostředky čerpané z ESF v operačním programu Vzdělání pro konkurenceschopnost. V oblasti středního vzdělávání byla realizována řada systémových i globálních projektů (např. UNIV, NSK, EU peníze školám, podpora přírodovědného a technického vzdělávání, PRO.MZ, Nová závěrečná zkouška). V důsledku výrazného zvýšení zapojení škol do čerpání finančních prostředků z ESF došlo k zásadnímu navýšení výše čerpaných prostředků na 1 žáka z 270 Kč ve školním roce 2010/2011 na 1 756 Kč ve školním roce 2011/2012.

Dalšími zdroji financování jsou účelově zaměřené dotace krajů (např. cílená podpora vybraných oborů vzdělání) a sponzorské dary.

Finanční předpoklady ve středním vzdělávání byly hodnoceny v 98,8 % škol jako vyhovující, z toho v 5,3 % škol jako nadstandardní. Podrobnosti jsou uvedeny v tabulkové části (tabulka B 21d).

3.10 Školní systémy hodnocení a kontroly

Hodnocení ve středních školách je ve srovnání s ostatními stupni na velmi dobré úrovni, systematické hodnocení výsledků žáků i hodnocení celkových výsledků školy bylo funkční v 98 % SŠ, častější byly někde nedostatky v koordinaci obou dílčích systémů, případně formální pojetí pedagogických rad. V 61,8 % sledovaných škol ředitelé přijali následná opatření na základě zjištění ČŠI, opatření nepřijali pouze v 0,7 % škol.

3.11 Školní řády, žákovské parlamenty

ČŠI posuzovala obsah školních řádů při realizaci státních kontrol dodržování právních předpisů, které se vztahují k poskytování vzdělávání, a při institucionálním hodnocení škol. Při státní kontrole školní dokumentace byly ve školních řádech 8,7 % středních škol zjištěny nedostatky. Nesoulad se školským zákonem, případně s vyhláškou o středním vzdělávání a vzdělávání v konzervatoři ČŠI shledala také při institucionálním hodnocení škol. Nejčastěji ve školních řádech chyběly podrobnosti o komisionálních zkouškách, kritéria stupňů prospěchu, průběh a způsob hodnocení ve vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu, v nastavbovém studiu a v jiných formách vzdělávání než ve formě denní.